

[Skrumsager Skau]

Der er også en hel del i omlægningen, vi som politikere ikke har forklaret godt nok, bl.a. at lønomkostningerne, både de direkte og de indirekte, det vil sige de lønomkostninger, vi indirekte får over vores servicevirksomheder, transport og reparation m.v., ved omlægningen selvfølgelig er blevet lavere, samt at de virksomheder, der producerer varer indirekte til eksport, det vil sige virksomheder, som ikke selv står for den videre forarbejdning og den direkte eksport, får en noget højere afregningspris, end de ellers ville have fået, som følge af at man letter lønomkostningerne med de såkaldte 10.000 kr., og at det er den højere afregning, som skal være med til at dække den ekstraregning, som nu kommer. Derfor fremgår det ikke klart i forhold til f.eks. momssystemet, hvad der her betales. Som hr. Aagaard har nævnt, hjælper vi dansk erhvervsliv ganske betydeligt, og som skatteministeren også har været inde på, så går vi fra en opkrævning på 12 mia. kr. ned til 9 mia. kr. på årsbasis.

Jeg vil også gerne have lov til at understrege årsagen til, at det var nødvendigt at omlægge arbejdsgiverbidragene fra at være beregnet på antallet af lønmodtagere til at være beregnet af værditilvæksten. Det skyldes simpelt hen, at den danske lønkonkurrenceevne var blevet så forringet, at der var en begrundet fare for vores eksport og en begrundet fare for en kraftig stigning i antallet af arbejdsløse. Virkningen af den ændring, vi vedtog i december, kan vi jo allerede se, og den virkning er positiv, når vi tager det generelt.

Men alt det må på den anden side ikke bevirke, at den ordning, vi har gennemført, medfører urimeligheder for andre grupper. Her tænker jeg, som det jo allerede er nævnt, på nogle af de mindre erhvervsdrivende, som vi forsøgte at hjælpe, og vi kom da et stykke ad vejen, men det ser altså ud til med de oplysninger og de henvendelser, vi har fået, at der stadig væk er nogle ting, vi må være opmærksomme på. Derfor er jeg meget tilfreds med, at skatteministeren nu vil nedsætte et hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg, som vil se på det og eventuelt, hvis det er nødvendigt, fremsætte et lovforslag i begyndelsen af oktober 1988.

Behnke (FP):

Jeg vil som noget ganske sjældent starte med at takke SF for et lovforslag. Vi havde også i

Fremskridtspartiet vurderet grundigt, hvordan vi bedst muligt kunne få hjulpet de tusinder af mindre erhvervsvirksomheder, som er kommet i klemme på grund af denne nye arbejdsmarkedsafgift.

Da vi i december havde behandling af arbejdsmarkedsafgiften, blev der sagt meget vrøvl fra denne talerstol, men det lykkedes min sandten også ind imellem at få sagt noget interessant. Således måtte hr. Kent Kirk i Folketingets forhandlinger, sp. 3934, erkende, ». . . at også de mindre virksomheder får om ikke fordel af det, så i hvert fald ikke direkte ulemper ved den geniale løsning . . .«.

Det var altså hr. Kent Kirks opfattelse, at den nye arbejdsmarkedsafgift var en genial løsning. Det tror jeg der er mange mindre virksomheder der i dag bestemt ikke synes.

Tværtimod har det dag for dag, både i dagspressen og også i de direkte henvendelser, vi har fået, kunnet aflæses, hvordan specielt mindre virksomheder har fået endnu et åg at slæbe på.

Hr. Skrumsager Skau mander sig i sp. 3938 op til at erkende, ». . . at nogle får lidt ulemper. . .«.

Skatteministeren lover i sp. 3954:

»Men jeg vil gerne sige, at også regeringen er stærkt optaget af, at der bør findes en løsning, som afbøder nogle af disse særlige virkninger for de mindre virksomheder.«

I dag kan skatteministeren så altså love os, at det først bliver engang i september.

Hr. Aagaard meddeler i sp. 4432:

»Vi er tilfredse med, at de værste virkninger nu er afbødet for virksomheder med op til to ansatte, og at vi for virksomheder med mellem tre og fem ansatte kan konstatere, at denne omlægning stort set er neutral.«

I Berlingskes erhvervssektion fra den 16. maj 1988 kunne Håndværksrådets formand, hr. Traberg Smidt, fortælle, at man helt op til og med 10 ansatte i virksomhederne har ulemper af den nye arbejdsmarkedsafgift.

I dag siger hr. Aagaard så, at erhvervslivet under ét har sparet 3 mia. kr. Det er muligt, men den lille købmand og den lille praktiserende læge kan næppe leve af de sparede 3 mia. kr., for det er dem, der betaler de 3 mia. kr.

Det korte af det lange er, at arbejdsmarkedsafgiften har vist sig at virke præcis, som Fremskridtspartiet havde forudset. De små virksom-